

PRESENTACIÓ

Any rere any veiem com els Col·loquis de Vic són el fòrum de debat de temes claus del nostre present. En la seva vuitena sessió, celebrada a Vic el dijous dia 2 i el divendres dia 3 d'octubre del passat any 2003, s'escollí com a motiu de reflexió

No hi ha cap mena de dubte que si és cert que la humanitat sempre retorna inexorablement a reflexionar sobre uns temes perpetus i universals, la natura i la seva relació amb els homes n'és un dels principals. Un dels primers grans poetes, Homer, la té com a eix central dels seus impressionants poemes. Molts segles més tard, el gran Dante la torna a tenir com a escenari d'un dels viatges més espectaculars que mai ha fet l'Occident Europeu.

La natura ha estat i és encara actualment objectiu principal d'investigació tant de l'art com de les ciències. Per això mateix la combinació estratègica de lliçó inaugural i ponències que obren els diversos àmbits de treball de la present sessió dels Col·loquis mostra aquesta pluralitat d'interessos. L'aportació del rector de la Universitat de Vic, Dr. Serrat, és una peça brillant que mostra com un científic no deixa de plantejar-se els problemes ben humans de la seva professió. Les puntualitzacions del Dr. Prevosti –que obren el primer àmbit de treball– ajuden a veure la complexitat del tema. A això s'hi ha d'afegir la bellíssima aportació del Dr. Mira, que a través de la literatura ens obre el tema a la subjectivitat dels creadors. Finalment, és un encert la taula rodona amb els experts i professionals que treballen quotidianament amb la natura: ells aporten un punt de vista impagable.

Amb l'aposta decidida pels Col·loquis de Vic, la Universitat de Barcelona mostra una vegada més el seu ferm compromís amb el pensament reflexiu, motor de qualsevol ulterior aplicació. És des d'aquesta necessitat de promocionar la reflexió ben encaminada que trobades científiques com els Col·loquis de Vic són claus per al pensament aplicat.

De tot plegat ens queden les pàgines que avui presentem i la certesa que ens continua essent necessari seguir reflexionant sobre la natura. Si l'home sent l'obligació de pensar i debatre què és i com cal relacionar-se amb la natura, serà potser perquè ella ens dóna la mesura exacta de la humanitat?

Dr. Jordi Suriñach Caralt
Vicerector de Recerca (UB)